

отмахне воиню са може такоба несогласіе

Со сичко това оученни различныхъ Славянскихъ народовъ са' фанами инакъ. Харьковскій (*Харковъ, градъ голѣмъ въ Россіи) Напечататели Малороссійскихъ книжницъ, пишуть по изреченію, не конь, но кинь; и какъ да са оусѣкти единъ Великороссіанинъ, че Харьковское слово кинь ѹе да рече конь, а не глаголъ кинь (*феран)! Или че вилъ ѹе каже быкъ, и много дрѹги такива! Освещъ това тѣ исты свой кинь, вилъ, въ дрѹгихъ паденяхъ склоняють: коня, вола, а не кина, вила. Отъ тѣзи найновыхъ распространителей таковаго правописанія са ГГ. Срезневскій, Боданскій и Гребенко, кои са' мастербвали собѣ нове правописаніе!

Не отодавна и въ Тверская Губерніа (*Тара въ Россіи) единъ Литтераторъ яви ново правописаніе. Онъ такожде е' замаанъ въ изреченіи своей Губерніи, и оубѣжда: какъ говоришь, тако и пиши. Азъ подоурѣвамъ (*коимса, шведскимъ тѹрк.), не е' ли той помыслилъ да направи Эпоха въ Исторіи Русской Лавки? Но заради че онъ совѣтѹва да са пише: бала, мабо, теабо, знамъ, знашь, и много такива нѣща, за това